

Η ΜΕΛΛΟΥΣΑ ΚΡΙΣΗ (Ματθ. 25, 31-46)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή ομιλίας στο Πνευματικό Κέντρο Πρέβεζας, στις 23/2/2009)

1. Μια διαφορετική δικαιοσύνη

Το Ευαγγέλιο που ακούσαμε αναφέρεται στη μέλλουσα Κρίση. Και είναι φυσικό να μας απασχολήσει το ερώτημα: Πώς θα μας κρίνει ο Θεός;

Η απάντηση είναι απλή: Θα μας κρίνει θεϊκά.

Τι σημαίνει θεϊκά; Σαν Θεός! Δηλαδή θα μας κρίνει με δικαιοσύνη, με αγάπη και με ελευθερία.

Κρίση με δικαιοσύνη σημαίνει κρίση χωρίς δικαστικές πλάνες.

Σήμερα γίνεται ένα δικαστήριο, βγαίνει μια απόφαση, και αμέσως ο καταδικασμένος βάζει τις φωνές: «Λάθος απόφαση! Είμαι αθώος». Και κάνει έφεση μέχρι τον Άρειο Πάγο για να βρει το δίκιο του. Επειδή πρόκειται περί ανθρώπων δικαστών, το κατανοούμε ότι μπορεί να έγινε κάποια αδικία. Ηθελημένη ή αθέλητη. Στον Θεό δεν υπάρχει δυνατότητα λάθους. Όλα θα είναι καθαρά και αδιαμφισβήτητα.

Τι λέγει το Ευαγγέλιο; Θα διαχωρίσει τους ανθρώπους με την ευκολία που ξεχωρίζει ο τσοπάνης τα πρόβατα από τα κατσίκια. Υπάρχει ενδεχόμενο να μπερδευτεί τσοπάνης και να βάλει κατσίκι με τα πρόβατα και πρόβατο με τα κατσίκια; Τέτοιο λάθος δεν το κάνει. Έτσι και ο Θεός δεν υπάρχει ενδεχόμενο να κάνει λάθος στην εκτίμηση για κάποιον άνθρωπο. Αυτό θέλει να μας πει ο Χριστός με την ωραία εικόνα που χρησιμοποιεί. Δεν πρόκειται να γίνει κανένα δικαστικό λάθος.

Πρόβατα και κατσίκια θα πάνε το καθένα στην θέση τους.

Εδώ ας κάνουμε μια υπόθεση. Τι θα γινόταν αν πριν την μέλλουσα κρίση έλεγε ο Χριστός στους ανθρώπους: «πηγαίνετε ο καθένας όπου βρίσκετε ανάπαυση, από μόνοι σας». Σε μια τέτοια περίπτωση -χωρίς αμφιβολία- τα «κατσίκια» θα πήγαιναν με τα «κατσίκια» και τα «πρόβατα» με τα «πρόβατα». Γιατί; Γιατί ο καθένας πάει με κείνον που ταιριάζει. Παράδειγμα από την εμπειρία μας: Την

στιγμή αυτή που εμείς βρισκόμαστε στην Εκκλησία άλλοι συνάνθρωποί μας δεν μπορούν να σταθούν εδώ ούτε λεπτό. Προτιμούν να συχνάζουν με τους ομόφρονές τους σε τόπους που βλάπτεται η ψυχή τους. Εκεί χαίρονται, εκεί αισθάνονται άνετα.

Ας ακούσουμε τι μας λέγει ένα τροπάριο για την κρίση του Θεού:

«Επί της δίκης της φοβεράς» όταν θα φτάσουμε σ' εκείνο το δικαστήριο, «άνευ κατηγορών ελέγχομαι άνευ μαρτύρων κατακρίνομαι». Δεν χρειάζονται μάρτυρες κατηγορίας, ούτε εισαγγελείς. «Αι γαρ βίβλοι του συνειδότος αναπτύσσονται». Ανοίγει το βιβλίο που λέγεται συνείδηση και «τα γαρ έργα μου τα κεκρυμμένα ανακαλύπτονται». Όταν αφήσω την συνείδηση να γυρίσει πίσω και να τα δει, έτσι και τα θυμηθώ λιγάκι, καταλαβαίνω τι ήταν τα έργα μου, και για πού με σπρώχνουν. Και συνεχίζει το τροπάριο: «Πριν με καταδικάσεις Κύριε “φείσαι μου”. Ελέησέ με και συγχώρεσέ με».

Ας εμβαθύνουμε λίγο ακόμη στην έννοια της δικαιοσύνης τού Θεού. Η δικαιοσύνη τού Θεού δεν έχει καμιά σχέση με τους δικούς μας νόμους που αναφέρουν οι δικαστικοί κώδικες του Ελληνικού Κράτους ή της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά απορρέει από την μεγαλωσύνη του. Τι λέει η Αγία Γραφή; «ως η μεγαλωσύνη Σου ούτω και το έλεός Σου».

Πόση είναι η μεγαλωσύνη του Θεού; Ο κόσμος όλος δεν Τον χωράει, είναι πανταχού παρών.

Πόση η δόξα Του; Τόση που δεν την καταλαβαίνουν ούτε τα Χερουβίμ και τα Σεραφείμ. Δηλαδή το έλεος του Θεού είναι απέραντο. Σε βαθμό που δεν θα μπορέσει ποτέ κανείς να το καταλάβει και να το συλλάβει.

2. Η καλωσύνη Του να μας προβληματίζει

Ήταν ένας μεγάλος Άγγλος Πρωθυπουργός. Τον έλεγαν Θωμά Μορ. Ήταν χρυσός άνθρωπος. Οι Άγγλοι τον θεωρούν Άγιο. Αυτός κάποια φορά θέλησε να τιμήσει ένα φίλο του και του έστειλε δυό ασημένια δοχεία γεμάτα κρασί. Και του είπε:

-Είναι ασημένια. Σου τα στέλνω και αυτά δώρο. Άμα το κρασί που έχουν μέσα δεν σου αρέσει, πες μου με τι θέλεις να σου τα γεμίσω και θα το κάνω. Με αυτό το δώρο μου θέλω απλά να σου δείξω την καλωσύνη μου.

Ο Χριστός, το ίδιο κάνει σε μας!

Μας λέγει:

-Εγώ, θέλω να σας δείξω την αγάπη Μου και την καλωσύνη Μου.

Και σας την δείχνω με τον τρόπο που Εγώ ξέρω. Άμα δεν σας αρέσει, βρείτε μου ένα καλλίτερο τρόπο να σας την δείξω και είμαι πρόθυμος να το κάνω.

Λέει ο Απόστολος Παύλος: Εκείνος που για μας και για την σωτηρία μας, δεν λυπήθηκε τον Υιό Του, αλλά Τον έστειλε να σταυρωθεί για μας, δεν το καταλαβαίνετε ότι για χάρη μας είναι πρόθυμος να κάνει και χίλια άλλα πράγματα, μόνο και μόνο για να μας δείξει ότι μας αγαπάει και μας θέλει κοντά Του;

Αλλά, αδελφοί μου, δεν είναι αδικία δική μας, προς τον Θεό, να μην ψάχνουμε με μυαλό και με καρδιά να δούμε τι μας λέγει, με εκείνα που κάνει για μας; Αλλά να θέλουμε να Του υπαγορεύσουμε τάχα καλλίτερα πράγματα για μας, παρασυρμένοι από το κούφιο μυαλό και την διεστραμμένη καρδιά μας;

Θα μας κρίνει λοιπόν ο Θεός με την δικαιοσύνη Του, δηλαδή με την μεγαλωσύνη Του και με το έλεός Του και με την αγάπη του. Γιατί έλεος καλωσύνη και αγάπη είναι το ίδιο πράγμα.

Λέει ο ίδιος ο Χριστός στο κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο:

Ο Θεός, δεν έστειλε τον Υιό Του στον κόσμο να κρίνει τον κόσμο, αλλά για να σωθεί ο κόσμος δι' Αυτού. Όποιος πιστεύει στον Χριστό, δεν έχει να φοβηθεί καμία κρίση. Όποιος δεν πιστεύει στον Υιό τού Θεού, έχει κιόλας καταδικαστεί από μόνος του. Έκανε βουτιά στην κόλαση, μη πιστεύοντας στον Χριστό. Γιατί; Γιατί δεν πίστευσε στην καλωσύνη του Θεού. Τι μεγαλύτερη καλωσύνη περιμένεις, από το ότι έστειλε τον Υιό Του στον κόσμο για μας; Αυτό, δεν σε συγκινεί; Δεν σε προβληματίζει;

Αν η κάθε ευεργετική πράξη του διπλανού μας μάς δημιουργεί μια υποχρέωση απέναντί του, τότε οι δωρεές του Θεού μάς δημιουργούν διπλή και πολλαπλή υποχρέωση. Είναι λοιπόν σωστό να μας αγαπά ο Χριστός και εμείς να μην Τον αγαπάμε;

Λέγει ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος: «Προτιμώ χίλιες φορές να πάω στην κόλαση και να τιμωρούμαι αιώνια, παρά να αφήσω τον εαυτό μου, να κάνει μια πράξη που θα λυπήσει τον Χριστό. Εκείνος για να με σώσει, ήρθε και έκανε τόσα και τόσα και εγώ θα είμαι τόσο αναίσθητος, ώστε να αφήσω τον εαυτό μου να λυπώ τον Χριστό συνειδητά;».

Η κάθε μας έμπρακτη ανταπόκριση στην αγάπη Του είναι ένα «ευχαριστώ». Νηστεύω; Λέγω στον Χριστό «ευχαριστώ». Κάνω τον σταυρό μου; Λέγω στον

Χριστό «ευχαριστώ». Με βρίζει ένας και τον συγχωρώ; Το κάνω γιατί θέλω να πω ένα «ευχαριστώ» στον Χριστό. Ο Χριστός μου έδειξε ότι με αγαπάει με όσα έκανε για μένα. Είναι δυνατόν ποτέ εγώ να μένω αδιάφορος και απαθής και να λέω ότι αγαπάω τον Χριστό;

Αυτά τα λόγια θα έπρεπε να τα λέμε με βαθειά κατάνυξη και συναίσθηση. Δεν τα καταλαβαίνω; Δεν με συγκινούν; Κάτι έχει χαλάσει μέσα μου. Και όταν «το χαλασμένο» είμαι «εγώ», πρέπει να προβληματίζομαι πολύ σοβαρά.

«Δια το πληθυνθήναι την ανομίαν ψυγήσεται η αγάπη των πολλών».

Όσο περισσότερο πληθαίνει η αμαρτία, τόσο περισσότερο συνηθίζουμε να βλέπουμε παγωμένες καρδιές και στραβά μυαλά και δεν ανησυχούμε. Παγώνουν και οι δικές μας καρδιές. Όταν ένας άνθρωπος ανεβαίνει προς τα πάνω, ανεβάζει πολλούς μαζί του. Και όταν κατεβαίνει προς τα κάτω, όταν παγώνει, παγώνει και πολλούς άλλους μαζί του.

Λέει ο Απόστολος Πέτρος: «Όποιος, ακούγοντας το μήνυμα του Χριστού, συγκινηθεί και επικαλεστεί το όνομά Του σαν τον ληστή, θα σωθεί». Κάθε άνθρωπος που θα πει: «μνήσθητί μου Κύριε» θα σωθεί.

Εμείς κάθε φορά που κάνουμε Λειτουργία λέμε: «Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν Χριστώ, σώσον ημάς Υιέ Θεού».

Μέσα σ' αυτά τα χάλια, που έχουμε, ελάτε να προσκυνήσουμε και να πέσουμε στα πόδια του Χριστού να Του πούμε: «μνήσθητί μου Κύριε». Πρώτος το είπε ο ληστής και πήραμε την διαβεβαίωση από τον Χριστό, ότι υπήρξε εκλεκτός Του, παράδειγμα για όλο τον κόσμο.

3. Εμείς αποφασίζουμε

Ακόμη ο Χριστός θα μας κρίνει με ελευθερία.

Θα μας αφήσει να εκδηλώσουμε εκείνα που έχουμε κρυφά μέσα μας. Να φανεί καθαρά τι είμαστε. Αυτό φαίνεται στη δεύτερη κατηγορία των ανθρώπων που μας παρουσίασε το Ευαγγέλιο. Θα πει στους εξ αριστερών: «πορεύεσθε απ' εμού οι κατηραμένοι εις το πυρ το αιώνιον, επείνασα και δεν μου δώσατε να φάω. Δεν καταδεχτήκατε να μου ρίξετε μια ματιά και να μου πείτε μια καλή κουβέντα». Και θα του αποκριθούν εκείνοι: «Κύριε τότε σε είδαμε πεινασμένο, διψασμένο, άρρωστο και δεν σου προσφέραμε κάτι;».

Το νόημα των λόγων τους είναι: «Κύριε, να σε βρίσκαμε μπροστά μας, να ξέραμε ποιός είσαι, να ξέραμε ότι μια μέρα θα μας κρίνεις, εκεί να δεις πώς θα σε φροντίζαμε. Όχι μόνο εκείνα που ζητάς τώρα, αλλά δεκαπλάσια θα σου κάναμε! Όμως δεν Σε είδαμε...

Απάντηση του Χριστού: Μάτια είχατε. Κρίση είχατε. Ελευθερία είχατε. Μπορούσατε να επιλέξετε την αγάπη άμα θέλατε. Αλλά ούτε καν στραφήκατε να Με δείτε ούτε προβληματιστήκατε για μια διαφορετική επιλογή. Αποφασίσατε ελεύθερα. Λοιπόν γιατί με μέμφεσθε;

Ο Χριστός είναι αγάπη και θέλει να μην πάει κανένας άνθρωπος στην κόλαση. «Θέλει πάντας σωθήναι». Το «πάντας» σημαίνει: Όλοι ανεξαιρέτως. Ο πόθος του Χριστού και ο αγώνας του Χριστού είναι το ποσοστό εκείνων που θα μείνουν έξω από την Βασιλεία Του να είναι μηδέν τοις εκατόν. Γι' αυτό έχυσε το αίμα Του. Λένε οι Πατέρες ότι μια σταγόνα από το αίμα του Χριστού, είναι αρκετή για την σωτηρία όλου του κόσμου.

Για εκείνους που δεν θα πάνε στον Παράδεισο ποιός φταίει;

Μήπως εμείς έχουμε να προτείνουμε κάποιον καλύτερο τρόπο με τον οποίο θα μπορούσε να μας δείξει πιο καλά το έλεός Του και τον πόθο Του για την σωτηρία του κόσμου;

Το πρόβλημα λοιπόν είναι: Εγώ πώς τοποθετούμαι απέναντι του Χριστού; Τι κάνω για να δείξω ότι πραγματικά Τον αγαπώ και Τον πιστεύω; Αμήν.-